

ПРОТОКОЛ

№ 941

гр. Пазарджик, 13.06.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
Сложи за разглеждане докладваното от Николинка Н. Попова Гражданско
дело № 20235220100163 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

И на второ повикване в 09:50 часа, се явиха:

Ищецът К. Н. Г. – редовно призован, чрез адв. К. П.-Г., се явява лично
и с пълномощника си адв. П. – Г., редовно упълномощена с исковата молба.

Ответникът К*С БГ ЕАД - редовно призован, не изпраща представител.
По делото е постъпила писмена молба с вх. № 14237/12.06.2023 г. от
пълномощника на дружеството – адв. Т. Х., с която се моли да се даде ход на
делото в отсъствие на ответника. Поддържа се заявеното в отговора
доказателствено искане да бъде изискано за приложение по настоящото дело
изп. д. № 714/2014 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов.

Съдът ДОКЛАДВА и постъпилото по делото съобщение ведно с
приложено изп. производство изискано от ЧСИ Деница Станчева.

АДВ. П. – Г.: Уважаема госпожо съдия, моля да дадете ход на делото.
Няма пречка.

Съдът счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване

фактическата страна на спора.

АДВ. П. – Г.: Изцяло поддържахме исковата молбата. Поддържахме подробно изложените доводи в нея. Аз сега научавам, че е имало предходно изпълнително производство, от тяхното становище и от тяхното искане. На този етап нямаме други доказателствени искания. В зависимост от оспорването на ответниците ще представим евентуално доказателства. В зависимост от данните, които се съдържат в изпълнителното производство становището на ответника ще изложим допълнително доводи. Към момента представям списък за разноските.

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Производството е по реда на чл.389 и следващите от ГПК.

Образувано е по искане на ищеца К. Н. Г. с ЕГН ***** от град Пазарджик, ул. *, обективизирано в исковата молба за допускане на обезпечение на предявения срещу „К*С БГ“ ЕАД с ЕИК ** със седалище и адрес на управление град Со**, бизнес център „Л 6“, ** с правно основание чл.439, ал.1 от ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника по изпълнително дело №** на ЧСИ Деница Станчева, вписана под №889 сумата от 2061.75лв., неолихвяеми вземания/ / главница, законова лихва, възнаградителна лихва, мораторна лихва/, както и такси и разноси по изпълнителното производство в размер на 829.44лв., съгласно ТТРЗЧСИ, чрез спиране на изпълнението по изпълнително дело №** по описа на ЧСИ Деница Станчева с рег.№889.

Съдът с Определение № 160 от 18.01.2023 г. по настоящото дело, е допуснал обезпечение на предявения от ищеца К. Н. Г. с ЕГН ***** от град Пазарджик, ** срещу ответника „К*С БГ“ ЕАД с ЕИК ** със седалище и адрес на управление град Со**, бизнес център „Л 6“, ** иск с правно основание чл.439, ал.1 от ГПК, чрез налагане на следната обезпечителна мярка – спиране на изпълнението по изпълнително дело №** по описа на ЧСИ Деница Станчева с рег.№889 с район на действие Окръжен съд-Пазарджик срещу представяне на гаранция в размер на 289лв., която е внесена от молителя в указания от съда срок, по сметка за гаранции на РС-Пазарджик.

За допуснатото обезпечение е издадена обезпечителна заповед № 5/24.01.2023 г.

В исковата молба, ищецът твърди, че по изпълнителен лист от 23.05.2014г по ч.гр.д. №894/2014г по описа на РС-Пазарджик е бил осъден да заплати на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД сумата от 938,91лв. главница, възнаградителна лихва за периода 20.05.2013г. -20.09.2013г. в размер на 90.65лв., мораторна лихва за периода 20.06.2012г. - 26.02.2014г. в размер на 66.12лв.и законна лихва, считано от 18.03.2014г. до изплащане на вземането както и разноси по делото за държавна такса в размер на 25лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв. Твърди се, че по издадения изпълнителен лист е образувано срещу ищеца изпълнително дело №** по описа на ЧСИ Деница Станчева с рег.№889 с район на действие Окръжен съд –Пазарджик за сумата от 4 005,11лв. включваща освен сумите по горния изпълнителен лист, така и такси и разноси по изпълнителното производство в размер на 829,44лв., така и присъединените публични държавни вземания по чл.458 от ГПК в полза на държавата в размер на 1 113,92лв. Твърди се, че от изпратеното заповорно съобщение до работодателя „Е“ЕООД с ЕИК 115784420 ищецът е узнал, че срещу него е образувано горното изпълнително дело и на основание чл.450, ал.3 чл.507, чл.508, чл.458 и чл.512 от ГПК са му наложени : заповор на трудовото възнаграждение, заповор на банковите сметки в „Банка ДСК“ и „Юробанк България“АД и заповор на ППС с рег.*** 125. Уведомлението за наложените заповори и издадения изпълнителен лист са връчени на ищеца на 11.01.2023г. в кантората на ЧСИ с рег.№889. Твърди се, че на основание чл.110 от ЗЗД е погасено правото на принудително изпълнение за задължението по изпълнителния лист от 23.05.2014г в размер на 1220.68лв., ведно със законната лихва от 18.03.2014г., която до момента е 841.07лв. или общо задължение в размер на 2061.75лв., поради което и на основание чл.120 от ЗЗД ищецът не дължи изпълнение.Сочи се, че Заповедта за изпълнение №457/21.03.2014г е връчена на ищеца чрез залепване на уведомление на входната врата на 14.04.2014г. По ч.гр.д.№894/2014г. по описа на РС[1]Пазарджик не е подадено възражение от длъжника К. Г. по чл.414 от ГПК, поради което издадената заповед за изпълнение е влязла в законна сила на 28.04.2014г. Съгласно разпоредбата на чл.114, ал.1 от ЗЗД давността започва да тече, от деня в който вземането е станало изискуемо, а този ден в случая е 28.04.2014г. и е изтекла на 28.04.2019г. Соци се, че давността се прекъсва с предприемане на действия по принудителното изпълнение, а такива според ищеца не са предприети до

28.04.2019г. Молбата на вискателя – настоящият ответника/ съгласно договор за прехвърляне на вземания от 10.01.2017г с „БНП Париба Пърснъл Файненс“ ЕАД по чл.426 от ГПК за образуване на изпълнително дело е подадена до ЧСИ Деница Станчева с рег.№889 на 08.12.2022г., след като вземането е погасено по давност. Твърди се, че за ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящия отрицателен установителен иск по чл.439, ал.2 от ГПК за оспорване на изпълнението, защото този иск се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното производство.Разпоредбата на чл.439, ал.2 от ГПК следва да се прилага и за факти, настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение.

Сочат се доказателства. Формулирани са доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил е писмен отговор от ответника От „К*С БГ“ ЕАД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, чрез пълномощника З Н Д - в качеството ѝ на член на Съвета на директорите, упълномощена от БА И Б - в качеството им на представляващи Дружеството, чрез пълномощника си юрисконсулт Т. Ю. Х., преупълномощена от З Н Д, със съдебен адрес за кореспонденция: гр. Со* в който се излага становище, че така предявения иск се счита от ответника за процесуално допустим. По основателността на иска се излага становище, че същият се счита за изцяло неоснователен, във връзка с което се излагат следните съображения: На първо място е посочено, че на 18.03.2013 г. между „БНП Париба Пърснъл Файненс" ЕАД (предишно наименование „ДжетФайненс Интернешънъл" АД), с универсален правопримемник е "БНП Париба Пърснъл Файненс С.А.", клон България, в качеството му на Кредитор, от една страна, и К. Н. Г., в качеството му на Кредитополучател, от друга, е бил подписан Договор за кредит № CREX- *, като в следствие на възникналите между страните договорни правоотношения, които били уточнени в горепосочения договор за кредит, кредиторът "БНП Париба Пърснъл Файненс" ЕАД бил финансирал кредитополучателя, а за К. Н. Г. било възникнало задължение да издължи кредита, съгласно условията по сключения договор. Твърди се, че по молба на "БНП Париба Пърснъл Файненс" ЕАД на 03.12.2014 г. било образувано изп. дело № 714/2014 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, с рег. № 887 към КЧСИ и бил приведен в изпълнение процесният Изпълнителен лист от 23.05.2014 г., като по време на образуването на 03.12.2014 г. изпълнително производство по изпълнително дело № 714/2014 г. били предприети

изпълнителни действия, всяко от които прекъсващо погасителната давност. Твърди се, че с молбата си за образуване на изпълнително дело на 03.12.2014 г. вискателят „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД бил възложил правомощията по чл.18 от ЗЧСИ на ЧСИ Добромир Даскалов, като на тази дата била прекъсната погасителната давност – сочи се Тълкувателно Решение от 26.06.2015 г. по ТД № 2/2013 г на ОСГТК на ВКС, както и, че по аргумент на противното, следвало според ответника, заключение, че молбата за инициране на изпълнително производство, с която се възлагали правата по чл. 18 ЗЧСИ е редовна и води до прекъсване на теклата до момента погасителна давност – сочи Решение от 19.01.2021г. на СГС, постановено по въззивно гр. дело № 14124/2019г. по описа на СГС, ГО, 2-ри "В" състав. Твърди се, че на 24.01.2015 г. било изходирано запорно съобщение до КАТ, на 22.05.2015 г. било изходирано запорно съобщение до работодател. Твърди се още, че на 01.03.2017 г. било последвало и депозирането на молба за конституиране на нов вискател от „К*с БГ“ ЕАД, което действие отново прекъсвало течащата относно вземането погасителна давност – сочи се Решение № 903265 от 20.07.2020 г., постановено по в.ч.гр.д. 309/2020 г. по описа на Окръжен съд – Благоевград – като с тази молба, на съдебния изпълнител били възложени правомощията по чл.18 от ЗЧСИ и било отправено искане за насрочване на опис на движими вещи, собственост на длъжника. Твърди се, че след като изп. дело № 714/2014 г. е било прекратено, вискателят бил изтеглил процесния изпълнителен лист и въз основа на него било образувано изп. дело № 1229/2022 г., по описа на ЧСИ Деница Станчева. Твърди се, че с молбата си за образуване от 08.12.2022 г., вискателят Кредит Инкасо бил поискал извършването на справки за имущественото състояние на К. Н. Г., налагането на запови и възбрани, както и насрочване на опис на движими вещи на името на длъжника, което отново прекъсвало погасителната давност за вземането. С молбата били възложени и правомощията по чл. 18 от ЗЧСИ на съдебния изпълнител. Твърди се, че на 04.01.2023 г. били изходирани запови съобщения до „Юробанк България“ АД и „Банка ДСК“ АД, до ОД на МВР Пазарджик, както и запови съобщение до работодател „Е“ ЕООД. Соци се, че насрочването на опис на движимите вещи в дома на длъжника биле валидно изпълнително действие, което изграждало съответния способ и прекъсвало давността, че волята на вискателя за събиране на вземането била безспорно изразена – цитира се

съдебна практика в този смисъл ТР № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т.д. № 2/2013 г., ОСГК, както и множество съдебни решения подкрепящи тезата на ответника. Твърди се, че всяко направено искане от страна на вискателя за предприемане на изпълнителни действия прекъсвало погасителната давност, тъй като съдебният изпълнител бил длъжен да предприеме необходимото по изпълнение на искането, а евентуалното бездействие на съдебния изпълнител не следвало да е санкция за вискателя, тъй като разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК налага именно такава, но при личното бездействие на вискателя. Според ответника, в тази връзка, следвало да се направи и категорично разграничение между перемпционния и давностния срок, като се посочва, че точно такова разрешение давало едно от последните постановени по тази тема Решение № 37 от 24.02.2021 г., на ВКС по го. д. № 1747/2020 г., IV г. о.. ГК. докладчик председателят Борислав Белазелков, в което било прието, че „Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ - той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново - отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, или не е образувал ново дело; във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ. Необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора нито ползва или вреди на длъжника. То може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение на съдебния изпълнител, само доколкото не е събрана дължимата авансова такса за образуване на отделното дело и с това са нарушени канцеларските правила по воденото на изпълнителните дела.“ Посочва се още, че много категорично се заявявало, че „Перемпцията е без правно значение за прекъсването на давността. Тя е имала значение при действието на Постановление № 3/1980 г. на Пленума на Върховния съд, тъй като до обявяването му за изгубило сила новата давност е започвала да тече от прекратяването на изпълнителното дело и гражданите, съдът и всички други държавни органи са били длъжни да съобразяват поведението си с него.“ Сочи се, че във настоящия случай именно част от спора е дали е била

настъпила перемпция по делото през 2016 г., което е след отмяната на Постановление № 3/1980 г. на Пленума на Върховния съд. Сочи се още, че решаващият състав на ВКС постановявал, че „Както е посочено по-горе, насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана прекъсва давността, като за перемпцията и необходимостта от образуването на ново дело значение има също, кога е направено искането (в случая то е преди изтичането на срока за перемпция). Но дооип изпълнителното дело да е било пеоформиано, необразуването на новото искане в отделно дело няма значение за прекъсването на давността.“ Сочи се още, че същото становище се поддържало и в други актове на ВКС и окръжни съдилища: Решение № 93 от 17.05.2021 г. на ВКС по гр. д. № 2766/2020 г., IV г. о., ГИ, докладчик съдията Г. Ма; Определение № 60667 от 18.10.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1722/2021 г., IV г. о., ГИ, докладчик съдията Г. Ма; Решение № 264663 от 12.07.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 11391/2020 г.; Решение № 266763 от 30.11.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 13842/2020 г. Твърди се, че всички гореизброени изпълнителни действия са били прекъснали течащата относно вземането погасителна давност, поради което се счита от ответника, че погасителната давност относно процесното вземане не била изтекла. Твърди се, че предприемането на всяко едно от горепосочените изпълнителни действия представлявало годно да прекъсне погасителната давност основание, който извод следвал от задължителната практика на ВКС, като се посочва, че в мотивите на т. 10 от ТР № 2 от 26 юни 2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТН на ВКС се изтъквало, че съгласно чл. 116, б.,в“ ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Сочи се още, че ВКС стига до заключение, че давността по време на висящото изпълнително дело, се прекъсвала многократно, което ставало с „предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ)...“. Посочва се още от ответника, че въз основа на горепосочената конструкция, съдиите от ВКС посочвали неизчерпателно група действия в изпълнителното производство с прекъсващ ефект за давността, които били: „...насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана; присъединяването на кредитор; възлагането на вземане за събиране или вместо плащане; извършване на опис

и оценка на вещ; назначаване на пазач; насрочване и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица." Не било необходимо, според ответника, предприемането на действие от съдебния изпълнител в рамките на изпълнителния способ да е задължително успешно, за да се счита давността за прекъсната, като същият твърди, че това следвало от самата разпоредба на чл. 116, б. „в" ЗЗД, в която законодателят неслучайно си служел с думата „предприемане“ на изпълнителни действия, а не „извършени“ или друга подобна формулировка.

Твърди се от ответника, че в настоящия случай погасителната давност е била прекъсвана многократно с предприемането или осъществяването на горепосочените изпълнителни действия, с което предишният взыскател "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД, настоящият взыскател „К*с БГ" ЕАД, ЧСИ Добромир Даскалов и ЧСИ Деница Станчева не са бездействали, а напротив, са били предприемали необходимите действия в хода на образуваното изпълнително дело № 714/2014 г. и изп. дело № 1229/2022 г., което доказвало отношение за активно поведение за удовлетворяване на взыскателя. Ответникът сочи съдебна практика свързана с давността по изпълнителните дела в подкрепа на твърденията си, а именно - Тълкувателно решение №2/26.06.2015 г., постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, което посочвало кои процесуални действия на съдебния изпълнител представляват изпълнителни действия и имат за последица прекъсване на погасителната давност, като сочи, че със споменатото ТР на ВКС от 26.06.2015 г., обаче, се отменяло като загубило сила ППВС № 3/18.11.1980 г. постановено по чл. 58, т. 1 ЗУС (отм), с което било постановено, че образуването на изпълнително производство прекъсва давността като по време на изпълнителното производство давност не тече. Твърди се, че съществени в настоящия случай били въпросите какво действие във времето имат тълкувателните актове на ВКС и в конкретика ТР на ВКС по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, и кой тълкувателен акт следвало пряко да се приложи в настоящия казус. Дали тълкувателните актове действат *ex tunc* или *ex nunc*, и следователно дали следва да се приложи ППВС №3/18.11.1980 г. Твърди се, че за действието във времето на тълкувателните актове липсвала законова уредба и следователно за решаването му следвало да се приложи съдебната практика като източник на правото. Соци се постановена съдебна практика по

този въпрос - Решение № 170 по реда на чл. 290 ГПК, постановено по гр. д. № 2382/2017, IV ГО на ВКС, с председател Борислав Белазелков. Твърди се, че из мотивите на цитираното съдебно решение съдът подробно и мотивирано посочвал, че „с тълкувателно решение, с което се обявява за загубило сила предшестваш тълкувателен акт поражда действие от момента на постановяването на новото ТР, поради което и от този момент предшестваният тълкувателен акт преставя да се прилага. Ако преди постановяване на новото ТР са се осъществили факти, които са от значение за съществуващото между страните правоотношение, които са породили правните си последици, то тези последици трябва да бъдат преценявани с оглед на тълкувателното ППВС или ТР, което е било действащо към момента на настъпването на последиците“... обратното би означавало, според ответника, да се предаде обратно действие на новото ТР, което се предвиждало само по изключение, съгласно чл. 14 от Закон за нормативните актове. Твърди се още, че съгласно ППВС № 3/18.11.1980 г. образуването на изпълнително производство прекъсва давността като по време на изпълнителното производство давност не тече, като се сочи, че едва от 26.06.2015 г. с ТР № 2/26.06.2015 г. било дадено различно разрешение, като е прието, че в изпълнителното производство давността се прекъсва с всяко действие по принудително изпълнение, като от момента на същото започва да тече нова давност. Сочи се още от ищеца, че в същите мотиви на въпросното решение, съдът категорично посочвал, че „извършената с т.10 от ТР № 2/26.06.2015 г. постановена по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТИ на ВНС отмяна на ППВС № 3/18.11.1980 г. поражда действие от датата на обявяването на ТР, като даденото с т.10 от ТР № 2/26.06.2015 г. постановено по тълк. д. N9 2/2013 г. на ОСГТИ на ВНС разрешение се прилага от тази дата и то само по отношение на висящите към този момент изпълнителни производства, но не и към тези, които са приключили преди това“. Твърди се, че ако се приемело, че при образуван изпълнителен процес, преди постановяването на ТР № 2/26.06.2015 г. постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, погасителна давност тече, то можело да се стигне до това, че „давността ще се счита за изтекла със задна дата преди момента на постановяване на тълкувателното решение, но въз основа на даденото с него тълкуване, което би довело и до несъобразяване на действащото към онзи момент ППВС“. В тази връзка, ответникът твърди, че същото становище

застъпвало и Решение на ВКС № 252/17.02.2020 г. по дело № 1609/2019 г., III ГО: „Когато се касае до първоначално приети тълкувателни решения и постановления те имат обратно действие и даденото с тях тълкуване важи от момента, в който правната норма е влязла в сила, като се счита, че тя още тогава е имала съдържанието, посочено в тълкувателните актове. Възможно е след издаването на първоначалния тълкувателен акт да настъпи промяна в тълкуваната норма или свързани с нея други правни норми, или в общественно-икономическите условия, които да правят вече даденото тълкуване неприложимо или несъответно на действителния смисъл на закона. В тези случаи при постановяването на нов тълкувателен акт, с който се изоставя предходното тълкуване на същата правна норма и се възприема различно тълкуване, последващото тълкувателно решение няма подобно на първоначалното обратно действие, а се прилага от момента, в който е постановено и обявено по съответния ред. От този момент престава да се прилага и предшестващия тълкувателен акт, обявен за изгубил сила. В тази хипотеза, ако преди постановяване на новото тълкувателно решение са се осъществили факти, които са от значение за спорното между страните правоотношение и са породили правните си последици, то тези последици следва да бъдат преценявани с оглед обвързващото им тълкуване, дадено и действащо към момента на настъпването им. В противен случай би се придало същинско обратно действие на новия тълкувателен акт, което е недопустимо, освен съгласно чл. 14 ЗНА по изключение и въз основа на изрична разпоредба за това. За заварените като висящи от ТР № 2/26.06.2015 г. на ВКС, ОСГТК производства по принудително изпълнение и спрямо осъществените по тях факти до посочената дата следва да намери приложимост задължителното тълкуване, дадено с ППВС № 3/18.11.1980 г., според което през времетраенето на изпълнителното производство - от датата на образуването му, до датата на приемане на последващия тълкувателен акт (придаващ различно обвързващо тълкуване на последиците на давността при висящност на изпълнителния процес), погасителната давност е спряла.". В подкрепа на гореизложеното се сочи и Решение № 51 от 2019 по гр.д. 2917 от 2018 на ВКС, 4- то ГО, Решение № 315/01.10.19 г. по в. гр. д. № 480/2019 г. - ОС-Пазарджик, Решение № 397/04.11.19 г. по в. гр. д. № 605/2019 г. - ОС-Пазарджик, Решение № 287 от 12.10.2018 г. на ОС - Враца по в. гр. д. № 326/2018 г.. Решение № 61/24.07.2019 г. по в. гр. д. № 217/2019 г. по описа на

Окръжен съд - гр. Видин, Решение № 4293 от 15.10.2019 г. на РС - Варна по гр. д. № 18244/2018 г. Решение на Окръжен съд - гр. Варна по т.д. № 907/2018 г. и Решение № 911/22.10.2019 г. на Окръжен съд - гр. Варна по в.т.д. № 1091/2019 г. Твърди се, че такъв отговор на поставения правен въпрос съответствал и на практиката на ЕСПЧ по приложението на чл. 6, пар. 1 Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/, обективизирана в решение от 19.02.2013 г. по жалба № 2834/2006 г. и в решение от 10.01.2019 г. по жалба N9 48149/2009 г. Твърди се, че според последната, при аналогични хипотези на нови тълкувателни решения на ВКС /ТР № 1/04.02.2005 г. на ОСГК на ВКС/, отменящи стари ППВС /ППВС № 4/1964 г./ и придаващи различно задължително тълкуване на една и съща правна норма, да се придаде обратно действие на новия тълкувателен акт означавало да се наруши правото на ефективен достъп до съд, прокламирано в чл. 6, пар. 1 КЗПЧОС. Въз основа на гореизложеното, ответникът твърди, че можело да се направи от правна страна извод, че по настоящия казус, от образуване на изпълнително дело №714/2014 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов на 03.12.2014 г. до 26.06.2015 г. намира приложение ППВС № 3/18.11.1980 г и погасителна давност не тече, независимо дали има или няма извършени изпълнителни действия. Твърди се, че началният момент, от който започвала да тече погасителна давност, е датата 26.06.2015 г. - постановяване на ТР № 2/26.06.2015г, като следователно било, датата, на която вземането се погасявало по давност би била 26.08.2020 г., като се вземе предвид и двумесечният период, в който погасителна давност е била спряна въз основа на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците. Твърди се, че в настоящия случай, и в периода след 26.06.2015 г. имало извършени множество изпълнителни действия по изпълнително дело № 714/2014 г. и изп. дело № 1229/2022 г., които прекъсвали погасителния давностен срок. Можело, според ответника, да се изведе заключение, че по процесното вземане срещу К. Н. Г., не е изтекла погасителната давност.

Твърди се още, че на дата 10.01.2017 г. между "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД в качеството му на Цедент и „К*с БГ" ЕАД, ЕИК **, в качеството му на Цесионер, е бил сключен договор за цесия, по силата на който "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД е прехвърлило вземанията си

по сключения с К. Н. Г. Договор за кредит № CREX-*, на „К*с БГ“ ЕАД. С пълномощно, предишният кредитор БНП Париба Пърсънъл Файненс" (цедентът) бил упълномощил „К*с БГ" ЕАД, ЕИК **, да уведоми от името на "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД всички длъжници по вземания на "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД, които "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД е цедирало, съгласно сключения Договор за цесия от 10.01.2017 г. Предвид това и съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД, "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД, чрез пълномощника си „К*с БГ" ЕАД, бил изпратил Уведомление за извършеното прехвърляне на вземания до длъжника К. Н. Г. на посочен от нея адрес, а именно: гр. Пазарджик ул. Козлодуй № 2, вх. А, ет. 3, ап. 6, като се посочва, че адресът съвпадал с този, посочен, в депозираната искова молба. Твърди се, че изпратеното уведомление не е било получено на адреса и се е върнало с отбелязване „Непознат на адреса". Твърди, че по този начин, дружеството ответник било положило необходимата грижа гореописаното уведомление да достигне до знанието на К. Н. Г.. Моли се съдът, в случай че приеме, че К. Н. Г. следва да бъде уведомен за извършеното прехвърляне на вземания, да бъде прието приложеното към отговора Уведомление за прехвърляне на вземания, като уведомление по смисъла на чл. 99 ЗЗД, като се посочва, че съгласно практиката на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК, получаването на уведомлението за цесия в рамките на съдебното производство по предявен иск по прехвърлено вземане съставлява валиден способ за уведомяване на длъжника (Решение № 123 от 24.06.2013 г. на ВКС по т.д. № 12/2009 г., II т.о., ТК).

Оформен е петитум, с който се моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли в цялост като неоснователен и недоказан депозирания от К. Н. Г. иск по гр.д. 163/2023 г. по описа на Районен съд – Пазарджик, както и да присъди и юрисконсултско възнаграждение в гражданското производство в размер на 360.00 лв. /триста и шестдесет лева/ на основание чл.78, ал. 8 ГПК и чл. 25, ал.1 Наредба за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, както и възнаграждение в размер на 80.00 лв. /осемдесет леваа/ на основание чл. 13, т.2 от Наредба за заплащане на правната помощ. В условията на евентуалност, се моли, в случай че съдът възложи разноските в производството в тежест на ответника, то да се приложи и чл. 78, ал. 5 от ГПК и ако заплатеното от насрещната страна

възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът да приеме възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, като същото бъде намалено.

Формулирано е доказателствено искане, съдът да изиска и приобщи към доказателствения материал по делото препис от изпълнително дело № 714/2014 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, с рег. № 887 към КЧСИ, с район на действие Окръжен съд - Пазарджик и изпълнително дело №1229/2022 г. по описа на ЧСИ Деница Станчева, рег. № 889 към КЧСИ, с район на действие Окръжен съд - Пазарджик.

Формулирано е и особено искане, съдът да окаже съдействие на страните по спора, като укаже на насрещната страна да предостави банкова сметка, по която ще следва да се преведат присъдените разноси с оглед на евентуалния и неизвестен към днешна дата изход от спора. Искането е мотивирано, с необходимостта за обезпечаване упражняването на процесуалните права на страните съобразно тяхното законово предназначение, като се посочва, че уважаването му няма да попречи или затрудни нормалния ход на исковото производство. В отговор на това искане ответникът представям банкова сметка на дружеството-ответник, както следва:

Банка: Кей Би Си Банк България ЕАД

IBAN: BG15RZBB9155100*

BIC код: RZBBBGSF

Приложени са писмени доказателства, с молба, съдът да ги приеме.

Съдът, с Определение по чл.140 от ГПК с № 996/24.04.2023 г. е приел представените към исковата молба писмени доказателства, изискал е за приложение по настоящото дело изп. д. № ** по описа на ЧСИ Деница Станчева с рег. № 889 , с район на действие ПОС , като в тази връзка е задължила ищеца да внесе по сметка на ЧСИ такса в размер на 24,00 лв. и копие от платежния документ да представи по делата за приложение към писмото – в едноседмичен срок от получаване на съобщението, както и е изискал за приложение по настоящото дело ч.гр.д. № 894/2014 г. по описа на ПзРС .

Съдът УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствената тежест за

установяване и доказване на твърдените от него факти и обстоятелства обосноваващи съществуването на претендираните му права, а именно –следва да докаже настъпването на предпоставките за приложение на погасителната давност. Ответната страна носи доказателствената тежест за установяване и доказване на обстоятелствата, на които основава възраженията си.

АДВ. П.-Г.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

Съдът намира за основателно искането на ответната страна да бъде изискано за приложение по настоящото дело № 714/2014 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, но във връзка с посоченото доказателствено искане следва да задължи ответникът, който е направил това доказателствено искане да внесе по сметка на ЧСИ такса в размер на 24 лева, в едноседмичен срок от получаване на съобщението, и копие от платежния документ да се предостави по делото за приложение към писмото до ЧСИ, във връзка с изискване на посоченото доказателство, като следва да укаже на ответника, че заплащането на тази такса е условие за събиране на това доказателство. Съдът счита, че следва да бъде прието по настоящото дело копие от изпълнително производство № ** по описа на ЧСИ Деница Станчева, образувано срещу ищеца К. Н. Г., тъй като същото ще допринесе за по-пълното и правилно изясняване на предмета на настоящия правен спор.

Затова и по доказателствата, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА изисканото и представено копие от изпълнителното производство № ** по описа на ЧСИ Деница Станчева, както и приложеното ч.гр.д. № 894/2014 г. по описа на ПзРС .

ДА СЕ ИЗИСКА за приложение по настоящото дело изпълнително производство № 714/2014 г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, като

ЗАДЪЛЖАВА ответника, в едноседмичен срок от получаване на съобщението да внесе по сметка на същия ЧСИ такса в размер на 24,00 лв. и копие от платежния документ, да бъде приложен по настоящото дело, след което да бъде приложен и към писмото, с което да се изиска изпълнителното

производство от ЧСИ.

УКАЗВА на ответника, че изпълнението на посочените указания и внасянето на таксата дължима по сметка на ЧСИ е условие за събиране на това доказателство.

АДВ. П.-Г.: - Нямам други искания за днес.

За събиране на посочените доказателства, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 17.10.2023 г., от 10:30 часа, за която дата и час страните уведомени от днес, респективно ответникът се счита за уведомен при условията на чл. 56, ал. 2 от ГПК, но до същия да се изпрати съобщение за задължението му за внасяне на такса по сметка на ЧСИ.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:56 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____